

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De modo procreationis filiorum si non peccassent primi homines. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Quod ex predictis consequi videtur, hominem de natura
sua conditione quodammodo fuisse immortalem: sed
non omnino fieret immortalis, nisi participato
ligno vite.*

*Aug. de Ge-
nesi ad Lite-
rā lib. 8. ca.
3. ad finem.*

Ideo aliqui dicunt quod immortalitatē de na-
tura habebat, quia poterat non mori: quia alio-
rum lignorum esu poterat conseruari, sed nō po-
terat consummari nisi per assumptionē lignivitę.
Quod videtur Aug. sentire super Gen. dicens. Hoc
quod addo, talem cibum illam arborem præsti-
tisse, q̄ corp⁹ hominis stabili sanitate firmaretur:
non sicut ex alio cibo, sed inspiratione salubri-
tatis occulta. Hic innuere videtur, q̄ cum aliis cibis
corpus posset sustentari, hoc cibo indeficienti sa-
nitate firmaretur. Ex quo consequi videtur, quod
sicut in natura sua habuit mortalitatē quandam,
sc. aptitudinem moriēdi: ita aliquam immortalita-
tem in natura sua habuit, id est, aptitudinē qua
poterat nō mori, cibis adiut⁹: sed si persistisset,
immortalitatis perfectio esset ei de ligno vite. Sed
qui hoc tradunt, quomodo superiora Aug. verba
quibus dicit, quod erat immortalis ex ligno vite,
huic sententię nō cōtradicant, diligēter inquirant.

DE MODO PRO CREATIONIS FILIO-
rum si non peccassent primi parentes, & quales nasce-
rentur filii.

DISTINCT. XX.

*De homi-
nis duratio-
ne & cōser-
vatione
quantū ad
fītorum pro-
creationem.*

Post hæc videndum est, qualiter primi paren-
tes si non peccassent filios procreassent, & quae-
les ipsi filii nascerentur. Quidam putant ad gig-
nendos filios primos homines in paradyso misce-
ri non pōtuissent, nisi post peccatum: dicentes conve-
bitū sine corruptione vel macula non posse fieri.
Sed ante peccatum nec corruptio, nec macula in
homine esse poterat: quoniā ex peccato hęc cōse-
cuta sūt. Ad q̄ dicendum est, quod si nō peccasset
primi

primi homines, sine omni peccato & macula in paradyso carnali copula conuenissent, & esset ibi thorbus immaculatus, & commixtio sine concupiscentia: atque genitalibus membris sicut ceteris imperarent, ut ibi nullum motum illicitum sentirent, & sicut alia membra corporis aliis admouemus, ut manum ori, sine ardore libidinis: ita genitalibus vteretur membris sine aliquo pruritu carnis. Hæc enim lætalis ægritudo, membris humanis ex peccato inhæsit. Genuissent itaque filios in paradyso per coitum immaculatum, & sine corruptio. Vnde Aug. Cur non credamus primos homines ante peccatum genitalibus membris ad procreationem imperare potuisse, sicut ceteris in quolibet opere sine voluptatibus pruritu vtimur. Incredibile enim nō est Deum talia fecisse illa corpora, inferius. ut si non peccassent, illis membris sicut pedibus imperarent, nec cum ardore seminarēt, vel cum dolore parerent: sed post peccatum motum illum meruerunt, quem nuptiæ ordinant, continentia cohibet. Infirmitas enim prona in ruinam turpidi, excipitur honestate nuptiali: & quod sanitatis est officium, egrotis est remedium. Emisi qui non longe ab eodem de paradyso conuenerunt, & genuerunt: sed principiis lib. 9. potuerunt in paradyso eis esse nuptiæ honorabiles, & thorbus immaculatus sine ardore libidinis, sine labore pariendi.

Quare in paradyso non coierunt, duobus modis soluit.

B

Cur ergo non coierunt in paradyso? Quia creatura muliere, mox transgressio facta est, & electi sunt de paradyso. Vel quia nondū Deus iusserat ut coiret, & poterat diuina expectari auctoritas, ubi concupiscentia non angebat. Deus vero iusserat, quia casum eorum praesciebat, de quibus homo propagandus erat. Ecce expressè habes de modo propagationis filiorum.

Aa 5 De

*Augu. 9. de**Gen. ad li- teram lib.**c. 10. ad fin.**Ibid. paulo**inferius.**Ibid. cap. 7.**in medio.**Ibid. ap. 3.**non longe ab**princ. lib. 9.**nuo Aug.*